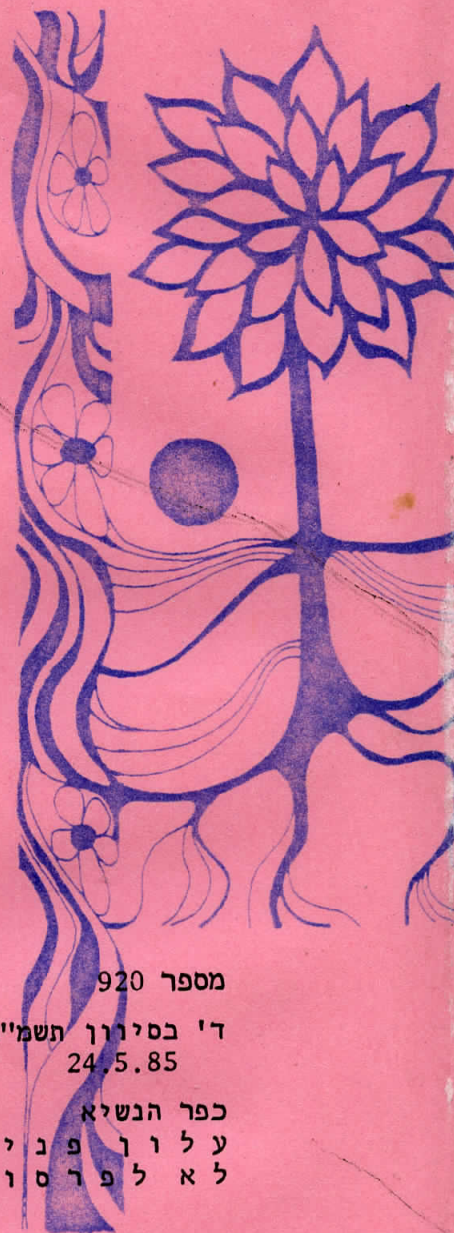

דברי הכפר

ביצד מפרישין הבכורים? יורד אדם בחוף
שדהו, ורואה תאנה שבכרה, אשכול שבכר, רמון
שבכר — קושרו בגמי ואומר: הרי אלו בכורים.
הקרובים הין מביאים תאנים ופנכים, והרחוקים
מביאים גרוגרות וצמוקים. והשור הולך לפניהם,
עד שמגיעים קרוב לירושלים. (בכורים ג')

מספר 920

ד' בסיוון תשמ"ה
24.5.85

כפר הנשיא
עלון פנימי
לא לפרסום

בכיתת "מירוס" עבדו על הנושא "ירושלים
העיר, בעבר והיום" - ל"יום ירושלים".
הנה שני שירים שכתבו ילדים על העיר.

היא יפה שבעתיים ביום ירושלים

מכוסה חומות של אבן
מלאה בעתיקות
עטופה בקרום שנים,
עיר של אגדות.

אבנים עתיקות ויפות
אבנים חומות ושחוקות
הן עמדו פה והגנו
על קדושת עירנו.

זאת ירושלים ישנה ונושנה
אך עדיין כמו תמיד חזקה ומגינה
עטופה בקרום שנים,
עיר של סיפורים יפים.

עירי - ירושלים.

עיר הקודש

עיר הקודש

מסגדים בה

וסימטאות.

את עיר הקודש

באים לראות

וליד הכותל

באים לבכות.

חומת הכותל

מלאה פתקים

של אנשים

שמבקשים קצת

רחמים.

אך בכל הרעש וההמולה

נשארה ירושלים

אותה ירושלים

העתיקה -

ירושלים של זהב.

איל גולק

נכרית אלמז

אך נשאל ?

* אני מרגישה שאני חייבת התנצלות על מה שאני עומדת לכתוב (ליתר דיוק, על איך שאני עומדת לכתוב). מאחר ו"פרח" לי מהראש שתורי לכתוב "מה נשמע" השבוע, קיבצתי חדשות וערכתי אותן בדקה התשעים ותשע, זה באמת נראה ככה. אז מי שלא רוצה עריכה גרועה יש לו זמן להתחרט ולא לקרוא.

* סיגל הדר התאכזבה קשות על ששכחו לציין שהיא היתה בין השוכבים בבית-החו-לים. החלטתי לפצות אותה ולהזכיר את שמה אף-על-פי-כן ולמרות הכול.

* (מלווין ("האביר שלי") משתדל להוכיח לכל באי חדר-האוכל עד כמה הקואור-דינציה שלו טובה. גם מתהלך עם קביים וגם גורר את עגלת ההגשה (שעליה מונח מגש), או ליתר דיוק, זורק אותה קדימה. בחיי! גם זה מחזה.

* נו-נו-נו לחברת הילדים (ולדעתי הגיע הזמן שינקטו בצעד רציני יותר לגבי-הם) על שלא ניקו את מועדונם במשך שלושה ימים. גייל ארנברג חושבת שאולי זה שנפרסם את דבר חרפתם ברבים יועיל להם.

* פרצופה החמוד של שלי איסטון יחסר לנו בקרוב בין עובדות המטבח. הצליחו לגייס אותה לענף הכי פורה ופורח במשק, ענף בתי-הילדים (פרו ורבו ומלאו את הארץ במטפלות).

* כששואלים את הילדים בפעוטון "פרפר": מה קרה לג'וני? מקבלים את התשובה: הוא נפל מהגג כי לא הסתכל. אפילו הם תופסים עניין ויודעים איך נופלים. מעניין איך זה שג'וני לא תפס?

* ההצגה "כמו בתוך קופסה" עושה חיל. בימים אלה החבר'ה מופיעים פעמיים ביום, ע"מ לענות על הביקוש. להופעה האחרונה שלהם בעמיעד הגיעו שני אוטו-בוסים מכפר הנשיא, ותאמינו לי - היה כדאי לראות זאת שוב. היו שינויים ותוספות במקומם הראוי והחבר'ה התעלו מעל עצמם. הקטע הכי טוב היה על בת המשק. הוא ממש משקף את המציאות וחבל שזה כך!

* יש פעמים שבהן כדאי להזכיר גם מתנדבים שעוזבים אותנו. בפעם הזאת הייתי רוצה להזכיר את ג'ין (בלונדית של דובי) ששהתה עימנו שמונה חודשים ותרמה רבות בענף האבוקדו. תודה, ג'ין.

* כיתת "סיני" יצאה לטיול שנתי. לאן? זאת לא הספקתי לברר. חבל שרק לב-ת-הספר מארגנים טיולים ואילו אנו, החברים, מקופחים.

* הבריכה נפתחה. רצוני להודות באופן אישי על השיפורים שנעשו בה. עכשי היא ממש כמו חדשה.

* שמתם לב לצל הענק שמרחף על פני המשק? לא להיבהל. זהו צילו של תמיר שפרונג שחזר אלינו מחו"ל.

* גיל לבית לויין הגיע עם בתו לביקור מולדת.

* לכל החולים באשר הם רפואה שלמה. אני מתנצלת על שלא הספקתי לברר את שמותיהם.

ובסימן התנצלויות
שבת שלום וחג שבועות מענג
נ י ק ו ל

מוצאי-שבת - 25.5.85, בשעה 17.30
התכנסות על הדשא של חדר - האוכל
טכס רבגוני

הבאת ביכורים - צפיה בתצוגת הביכורים - ארוחה חלבית
בשעה 20.00 תה וקפה ועוגת גבינה במועדון החברים

ביום א' - 26.5.85, בשעה 11.30
בררכת השחייה, על-יד הפביליון
עשיית פיתות בפביליון - ארוחת צהריים

חג השבועות

הבאת ביכורים ערב החג - אשתקד הנהגנו שיטה חדשה להבאת ביכורים אצלנו.
השנה נחזור על הנסיון בתוספת מספר שכלולים.
מוצ"ש 25.5
חברים מוזמנים להביא את ביכוריהם האישיים, מעשי ידיהם, והאפשרויות הן רבות:
לחם, עוגות, פרחים, פירות, ירקות, תבלינים, ריבות, צמחי-בית, סידורי פרחים
ועבודות-יד. בקיצור - הכול! שני תנאים בלבד - שתהיה זו עבודה עצמית ושיובא
בצורה אסתטית.
נבקש מהחברים לשמור על הביכורים אצלם בתחילת הטכס עד שיוזמנו להביאם למקום
התצוגה, דרך מסלול מסומן ולפי שכוונות.
עוד נבקש מהקהל לבוא בלבוש חגיגי (חולצות לבנות) ולהכין זרי פרחים לראשי
הילדים

חג הלחם - ביום זה נתאסף בברכת השחייה בשעה 11.30 לחגוג בסימן חג
הלחם. נכין ונאפה פיתות במקום וחברים מתבקשים להביא סלטים
ביתיים למיניהם למלא את הפיתות ולתרום לארוחת צהריים טעימה
ומקורית -שתייה, מנה עיקרית וקינוח יוגשו).
אנו מצפים להיענות גדולה והתלהבות רבה מצד כל הקהל שיתרמו להצלחת החג כולו
ולהנאה לכולנו.

לקראת חג שמח מאוד - צוות החג

הסרט: הקמץ

בימוי: גיאן גיירו

משחק: לואי דה-פינה, פרנק דוד, קלייר דיופרה

"הקמץ" הוא של מולייר, אבל הקמץ הזה שייך דווקא ללואי דה-פינה, המגלם את
דמותו של הרפגון בסרט.

216 5

ל י ו ם - ה ו ל ד ת

26.5.	גלית אלמן	29.5.	גבי פני נורטון
	אפרת אלמן		יגאל בן-חיים
	אייל כ"ץ		נואית ברור
			נדב עמית
27.5.	שרה קורנבליט	30.5.	בתיה ריינס
	גבי פוטש		ריימונד סולומון
	חנה פרנקלין		רמי גולן
	גלי פרנקלין		רונית הרמץ
	שרי בן-חיים		עדי שוורץ
28.5.	אסף מסר		אלה חורדיאן (נכדה של שרק)
	אורן קולינס	31.5.	גבי סליה ברגמן
	צביה פוטש		
	ששון מרקוסון		
		1.6.	מר הרי ברק
			לן ויינטראוב
			נעמה מדר
			מרב בן-אבי

ל י ו ם - ה נ י ש ו א י ן

26.5.	טטפני ושאל ריפקינד
27.5.	גי'ניס ויורם בן-חיים
30.5.	אורה ואד לייבוביץ
1.6.	רונית וג'וני הרמץ
- *****
- *** * * * * *
- *** * * * * *

(פינת הסרט השבועי - המשך)

הסרט נאמן לטקסט ולרוח המחזה, כאשר פניות השחקנים אל הקהל, דקורציו מצו-ירות ברקע, מטרם להעניק לנו הרגשה שאנו צופים בתיאטרון של ממש. בקיצור מולייר קליל עם משחק וירטואוזי של לואי דה-פינה. לחובבי תיאטרון וקארי אן-אריק.

בא בקרוב: "עד כלות הנשימה" עם ריצ'רד גיר.
על כך קרא ב"דברי הכפר" של השבוע הבא.

ו. סרטים

בנינו לבין יצחק

מחיר טרור מחיר מלחמה

תחילת חודש סיוון תשמ"ה תיזכר כתקופה של תסיסה ופולמוס נוקב, עקב שחרור 1150 טרוריסטים פלסטינאים תמורת שחרורם של שלושה חיילי צה"ל, שנפלו בשבי של ארגון הטרור של אחמד ג'יבריל, אחד הקיצוניים ביותר בין מנהיגי המחבלים הפלס-טינאים.

נוהגים רבים לפשט את הדברים המסובכים ביותר בדרך של משוואות מתמטיות:

3 חיילים (שבויים) מצה"ל = 1150 טרוריסטים מכל הסוגים
שחרור טרוריסטים פלסטינאים = שחרור נאשמי המחתרת היהודית

מסקנות והשגות:

המחיר היה גבוה מדי / לא היה מנוס / היו דברים מעולם; הקבוצה הראשונה של שבוינו שוחררה אף היא תמורת שחרור מספר גדול יותר של טרוריסטים; תמיד החזרנו יותר שבויים לערבים מאשר השיבו לנו, בגלל סיבה פשוטה....

כל הדיבורים על שחרור נאשמי המחתרת בטרם הסתיים משפטם ובטרם נגזר דינם, הם אויליים ומערערים את יסודות החוק במדינה. גם אלה שמייחלים בעומק ליבם למדינת הלכה חייבים להבין את זה. וברגע שאומרים שאין לפרטים או לקבוצות זכות ליטול את החוק בידיהם, קביעה זו תופשת לגבי כל מי שחי במדינה זו - מימין ומ-שמאל, בין אם חילוני, בין אם דתי....

ובאשר למחיר: מורלית אין ספק שהמחשבה שמדינה זו לא תחסוך מאמצים להשיב את חייליה/אזרחיה הביתה, כאשר יפלו בידי אויב, נוסכת ביטחון וגאווה בכולנו. על השאלה, האם יש מחיר גבוה מדי לפדיון שבויים קשה לענות. מה מחירם/שווים של חי אדם?

עוד לעוסקים במשוואות....

נניח שנהרגו במלחמת לבנון 5000 מחבלים (אין סטטיסטיקה). האם 5000 מחבלים = 650 חיילי צה"ל?!
האם 3 שנים של מלחמת "יש ברירה" = 40 שנים של שקט בצפון?

מתכון לחופשה קצרה

החלטנו לנוח ארבעה ימים הרחק מן הבית ונסענו למשפחה ברמת השרון (ניתן להחליף משפחה בדירה של הקיבוץ).

כמו שכותבים כל הילדים ביומנים או ברישומיהם למשימות בר-מצוה - ישנו אכלנו, שפשפנו שינינו... אבל נוסף לזה - נלחמנו נגד יתושים מלחמת מצווה, והם ניצחו!

קנינו כרטיסים להצגה החדשה של "הגשש החיוור" ובכינו מרוב צחוק. אל ת-מיצו! (ציון 10.99 בסולם ארנברג). והלכנו למכירה (בהנחות גדולות) בחברת "כיתן". כאן מצאנו את העם היושב בציון, או חלק די גדול ממנו, קונה בכמויות ובזול; זבניות עייפות שהתייחסו בנימוס וברצון לעזור לכל פנייה (פעם ראשוה באלפיים שנה?!). ותור ארוך של גברים (בעיקר) שהוצבו ע"י נשותיהם לשמור על סלי המציאות, שהזדחל באיטיות בכיוון הקופה. היו פה ושם נשים או גברים שבו בלי בן/בת זוג והם פעלו בשיטת "הגיחה": העמידו סל בתור, ביקשו את הבא אחרי-הם לבעוט אותו קדימה כל הזמן ויצאו לחפש.

(בינינו לבין עצמנו - המשך)

- כיוון שנפל בחלקי לעמוד בתור (האישה והגיסה התעופפו מסדינים למגבות וציפיות למי-יודע-מה) הייתי עד לשיחות, גילוי לב, הצהרות פוליטיות ורק מעט מאוד עצבנות.
- אני מוציא את מחצית המשכורת החודשית הערב.
 - חימקה, זה נכון, אבל זה בזול. ועוד לא קנינו את הסדינים של "הדבורה מאיה" לנכדים.
 - מה, לכולם?
 - נו, אתה לא אוהב את כולם?
 - מצאתי! (גבר שחסרה לו ציפית אחת למערכת סדינים וציפיות בצבע כחול). המוכרת אמרה שתחפש ואולי תמצא ציפית כדגם זה, ומצאה!!
 - (כולם) מזל טוב/ברוך השם כל יום/כל הכבוד!
 - מניין המיבטא שלך - מאנגליה או מארה"ב?
 - מאנגליה. קשה להיפרד מן המיבטא גם אחרי הרבה שנים בארץ.
 - מה אתה אומר. אני יוצא לאנגליה לתקופה קצרה, כדי לארגן תחרויות לנוער שלנו בספורט ולחפש מיתקנים לבתי-ספר.
 - נו, מה יהיה?
 - בספורט או בכלל?
 - בכלל ובספורט, זה אותו הדבר. מה שהמשלה עושה זה ספורט ומה שהספורטאים והאוהדים עושים זה יותר פוליטיקה מספורט.
 - ואנחנו?
 - אנחנו קונים בזול ומוציאים הרבה - בדיוק כמו המשלה. יש רק לקוות שיש לי יותר כיסוי בבנק ממה שיש למודעי!
 - אל דאגה, האמריקאים יעזרו לממשלה...
 - נפרדנו כידידים ותיקים. הצטערתי כשהגענו לקופה, ולא בגלל המחירים.
 - מעשה בלטאה (סיפור לנכדי ואולי לעוד נכדים שאוהבים סיפורי חיות)
 - לאה הלטאה חזרה הביתה רועדת ונפחדת.
 - "מה קרה לך, לאה?" שאל עמוס העכבר.
 - "למה את רועדת ומזיעה?" שאלה גליה הגירית.
 - "אוי, אל תשאלו", אמרה לאה הלטאה ושתתה כוס מיץ גזר שקצת עזר לה להתאושש.
 - "לא תאמינו מה שקרה לי."
 - "ספרי, ספרי!" צעקו כל החיות.
 - (לאה לגמה מן המיץ ובלעה שני זבובים שהזדמנו) "אני שכבתי על תריס חלון של בית - אחד הבתים בקצה המדרון החולש על העמק הגדול - ותפשתי חרקים, כמו זג הלטאות מימים ימימה. פתאום נסגר התריס ונפלתי לתוך חדר. שם עמדה אישה - שמה בקי, אם אינני טועה - וצרחת. בעלה בא בריצה והתחיל לחפש אותי ואז זוי ואבוי..."
 - (כל החיות) "נו, מה היה?"
 - "נפלו עלי שתי מפלצות ולכדו אותי!"
 - "מפלצות? מעולם לא ראיתי מפלצות", אמר יוני הינשוף.
 - "כן, מפלצות. קוראים להן רקיטות-טניס. תפשו אותי שתיהן, אחת בשם "סלזן" ו"ר" והשניה בשם "הד" ולא יכולתי לזוז. אז סחב הגבר את הרקיטות עד שהגעתי לילת הבית ושחרר אותי. אבל הייתי כל-כך מבוהלת שלרגע קט סתם עמדתי ונשמתי וליקקתי את כל החבורות שהיו לי."

מישיבה מיום ה' 16.5.85

השתתפו: הנרי ש., נטע, זאבי נ., טוטסי, חנה פ., שוש ס., רחל א., ג'וני פ.

על סדר היום:

1. השימוש הפרטי ברכב פעילים (בהשתתפות אמנון מטעם ו. התחבורה)

לפני מספר שנים הוחלט באסיפה, שחברים אשר ברשותם רכב לצורך עבודה, חייבים לדווח להנה"ח על שימוש פרטי ברכבם. קיימת תחושה שהחלטה זו אינה מתבצעת ועל כן הוחלט: א) לפנות אל החברים הנ"ל ב) לפרסם בדו"ח זה תזכורת של קיום אותה החלטה.

2. צמצום בתוכנית השקעות

בהתאם להחלטת האסיפה נדונו הצעות לצמצום. הוחלט לבטל את הטיול ליוון וכן נבדקת ההצעה לצמצם את פעולת ההתקנה של מרפסות וגגונים. הוחלט שלא לצמצם את מספר המזגנים שהוזמנו (22).

יחד עם זה הובעה דיעה, שאנו מחטיאים את המטרה כל עוד שלא נעשה די כדי למנוע בזבוז ולכן הוחלט לקיים ישיבה עם המזכירה, מרכזי המשק והגזבר, כדי לגבש תוכנית של צמצום בהוצאות ניהול והפעלת דרכי חיסכון.

3. האחראי לריהוט

דוד פרנקלין יחליף את מופתי בניהול שיטת הנקודות לריהוט.

4. הקצבת פעימות לטלפונים (בהשתתפות גוסטי)

גוסטי הסבירה שלדעתה מספר הפעימות המוצע למשפחה (100 לחודש) לא יספיק במקרים מסויימים. ועדת החברה החליטה להגיש את הצעתה הקיימת לדיון ולהחלטה באסיפה, אך לערוך בדיקה אחרי שלושה חודשים (במקום אחרי שנה).

רשם: ג'וני

לחברים שלום,

לפי החלטת ועדת החברה מלפני כמה שנים, חבר שנוסע

לחו"ל אינו רשאי לרשום את עצמו באותה שנה לדירת

נופש של ועדת החברה.

אם הדירה לא תפוסה שבוע לפני שהוא רוצה לצאת לנופש,

הוא יכול להירשם.

שוש ס.

(בינינו לבין עצמנו - סוף)

- "איזה מזל היה לך", אמרו כל החיות ויוני הינשוף התעופף באומרו "הו-הו מפלצות! מה יהיה לכל החיות, אם יופיעו עוד מפלצות כאלו? יש מספיק צרו עם מי שקוראים לעצמם בני-אדם." ולאחריהם חלטה חפשה עוד שני זבובים ועכביש לקינוח ונרדמה.

א ר י ק

אינטגרציה ? ג'ם מקיף בחצורה ?

(עוד הפעם)

סוף כל סוף הופיעה התייחסות בכתב למאמרי. וכאשר קראתי לראשונה את דבריו של אדם בן-חנור, היו לי שתי תגובות מיידיות. הראשונה היתה שאדם, מורה ותיק, מילא את תפקידו כמורה ונתן לי ציון של "כמעט טוב" עבור מאמרי. ובעצם, הציון היה יכול להיות יותר גרוע. אבל התגובה השניה, הרבה יותר חשובה ורצינית כמובן, היתה שלא היה כל טעם שאתייחס להערותיו, כפי שהוא ביקש. כי אם ישנו מישהו שבלב שלם מאמין וחושב שבית-הספר "עמק החולה" מקיים אינטגרציה "הלכה למעשה", לפי דבריו, אזי אין כל אפשרות לקיים דו-שיח בנידון, כי אין כל לשון משותפת כאן ובוודאי אין שום הבנה הדדית בנוגע למשמעות המושג "אינטגרציה".

אבל, בכל זאת חייבים להגיב. והיות ועדיין לא התקיים דיון במזכירות על בקשתי להעביר את הנושא לחוגי-בית לקראת החלטה באסיפה לפני שנת הלימודים תשמ"ו, אז כמה הערות בקיצור על אינטגרציה. המושג "אינטגרציה", כפי שאני מבין אותו, שולל לחלוטין כל אפשרות של קליטת ילדי-חוץ בתוך ביתך, מה גם שהילדים מהמושב הם מאגף אחר של ההתישבות העובדת. מה כוונתו של אדם, כאשר הוא כותב "עלינו לשלב את כל הגורמים במאמץ משותף מבפנים. רק אם יעלו מאמצינו בתוהו, נהיה חופשיים לחתור אל פתרונות מחוץ לתנועה הקיבוצית או מחוץ לשילוב האזורי?" האם הוא מציע, שלפני כל דבר אחר נביא לבית-הספר האזורי ילדים מהמושב ומה-מרכזים העירוניים? לא מובן לו, שאינטגרציה דורשת ריכוז תלמידים מחוץ לביתך, בגלל הסיבות שציינתי במאמרי המקורי ואין צורך לחזור עליהן כאן שוב? ושלא נשלה את עצמנו שאינטגרציה מסוגלת לכלול התארגנות כלכלית-חשבונית, כפי שהוא כותב. התארגנות כלכלית-ארגונית כלל-ארצית אינה קשורה בתוכנית לימודים איזשהי, בוו-דאי לא במדינה דימוקרטית.

ופתאום, משהו חדש. אני כנראה דווקא רוצה, לפי אדם, שנחליף את הקיים לבתי-ספר שהם סלקטיביים. לידיעתנו - כל בית-ספר תיכון, ללא יוצא מן הכלל, סלקטיבי הוא, אחד יותר ואחד פחות. מה, ב"עמק החולה" אין רמות שונות בנושאים שונים? ילדים מתקדמים בחשבון יושבים שם באותה הכיתה עם ילדים שמתקשים וזקוקים לעזרה מיוחדת? ובסך-הכל אדם סותר את עצמו בצורה קיצונית, כי כאשר הוא מדבר על שחזור בית-ספר מודרני הוא הלימוד המקצועי הגבוה והמפותח, הוא כותב במפורש: "בית-ספר מודרני זה לימוד מקצועי, הן לבנים והן לבנות, גם - ובמיוחד - לבעלי היכולת הטובה ביותר!" ומדוע הוא כותב שאני רוצה להחזיר את בני הקיבוצים לבית-ספר עירוני-עיוני? מה פתאום היחס השלילי הזה לבית-ספר עיוני, במיוחד לאור העובדה המצערת שב"עמק החולה" תלמיד שאינו לומד לקראת תעודת הבגרות כמעט ואינו לומד בכלל בכיתה י"ב!

אינני יכול לפסוח על הערותיו בעניין השבוע המרכז בגדה המערבית. הוא אומר שאמנם הסברתי את העניין עובדתית נכון, "אך הוצא מן ההקשר". אני רוצה לקצר כאן, אבל מה פירוש המילים "הוצא מן ההקשר"? להיפגש עם הקיצוניים בלבד של "גוש אמונים", זה נכון או לא נכון? לא להיפגש עם אף אחד מהתושבים המקומיים, זה נכון או לא נכון? המורים המלווים הורו לתלמידים לא להטריד את המארחים מ"גוש אמונים" בשאלות על המחתרת היהודית, נכון או לא נכון? מה הוא "ההקשר"?

יש עוד עניין שאדם מעלה שאני חייב להתייחס אליו, למרות העובדה שהוא בוו-דאי יעלה בדיונים בחוגי הבית. אדם כותב שבני קיבוץ שלומדים במסגרת לא-קיבו-צית, האחוז ביניהם שאינם חוזרים לביתם הוא גדול פי שניים מאחוז התלמידים שהת-חנכו במסגרות קיבוציות ולא נשארו בקיבוץ. איזה מין נימוק זה? האם זה לא ברור לאדם שילדי קיבוץ שלומדים מחוץ לבית במסגרת לא-קיבוצית הם ברובם ילדים עם בעיות מיוחדות? ובעצם, איזה אחוז הם בסך-הכל מכל ילדי קיבוצים שלומדים בכלל? זה קשור בכלל לנושא שלנו, מזה אפשר ללמוד משהו?

4

(בית-ספר לאצילים - המשך)

בסופו של דבר, חייבים לסכם מבלי לחזור על הכול שכבר נכתב. אבל מחשבה אחת אחרונה ברצוני להביע כאן. מייסדי קיבוצנו (וזה כולל גרעין ה'!) לא למדו, אף אחד מהם, בבית ספר קיבוצי. החינוך התנועתי והקיבוצי הם קיבלו בבית ובתנועה ולא בבית-הספר. בבית-ספרם הם למדו להסביר את זיקתם לרעיון הציוני והקיבוצי ואת השתייכותם לתנועה. וכאשר אנו נדע שבית-ספר אזורי אינו מחנך ל"קיבוץ" (ואיך אפשר כאשר 40% מן המורים הם שכירים?), רק אז נדע לעשות כך בבית מה שעד כה לא עשינו.

משה בן-חיים

הקשר בין הורים, בעטלות והבצות והציות בגיל
כהתבגרות

(צורה לא מקורית אך יעילה למשוך את עין הקורא הנמהר)

או

מהנעשה בשכבת הנעורים

זה כשלושה חודשים יש לנו כבר ועדה שכוללת את: גייל (מטפלת "ארבל"), מרים (מטפלת "היובל"), עפרה (מטפלת "שיבולת"), אריה וולפין (נבחרי אסיפה ונציג מורי "עמק החולה"), דוד אלמן וקרול כילגורי (נבחרי אסיפה ונציגים בוועד הורים של "עמק החולה"), ג'וליה ניצן (נבחרת ומקשרת לנושא חינוך מיוחד) וכן המדריכים: ניר, ונסה ש. - של כיתת "ארבל", מקס ה. ואריאלה לויין של כיתת "שיבולת" ורקפת ואנג'י של כיתת "היובל". נוכחת גם נציגת הנעורים - שרית וולפין, שעומדת להתחלף עם סת ועידן - ואנוכי, המנצחת על התזמורת.

וכעת קצת מידע:

הדרכה:

ניר וונסה ש. מקיימים פעולה לכיתת "ארבל" בערך פעם בשבוע (בימי א' בערב) וכעת מתרכזים בנושא "ניוטים". על אף שהפעולות אינן חובה, עלתה הנוכחות במהלך השנה מכ-30% לכ-70%, וזה כבר אומר משהו על הרצינות, ההתמדה וההשקעה של ניר וונסה.

אריאלה לויין הצטרפה רק לאחרונה למקס הירס בהדרכת כיתת "שיבולת". הם עסוקים לאחרונה בפעולות שקשורות למשימות הבר-מצוה (יום חלוץ, שמירה, לימוד נשק וכד'), כמו כן אריאלה לקחה על עצמה לברר ולחפש חוגים, לבנות בעיקר. כיתת "היובל" עסוקה ברובה בבחינות הבגרות, כך שעברו לשיטת ההדרכה הסבילה: לא מקיימים פעולות, אך קבעו מפגשי ארוחת-ארבע בשבת מדי פעם עם רקפת ואנג'י. כמו כן החליטו שבסוף השנה ישימו כל גומרי י"ב את כסף הנופש יחד ויסעו לקייטנה: סיום משותפת, אליה יצורפו גם ה"אלפים" והם מחפשים עכשיו - ביחד עם המדריכים - משהו שונה ומיוחד, שהוא גם זול, אבל הוא לא חו"ל ולא סיני (אם למישהו יש רעיון - נא לפנות אל המדריכים או אלי).

4

(הקשר בין... המשך)

בית-ספר "עמק החולה"

בבית-הספר קיימים השנה שני פורומים, בהם יש הזדמנות להורים ולנציגי החינוך בקיבוץ להביע את דברם ולהביא לשינויים.

האחד - ועד הורים - בהם נציגים, כאמור - דוד א. וקרול ב. עד כה העלו שם בעיות טורדות שונות, כגון הקשר הלקוי בין המורים להורים, העישון בבית-הספר, חוסר מקום נאות לשתייה בחטיבת הביניים, בעיית השיעורים החופשיים הרבים ועוד. לא ברור אם העלאת הבעיה גם פתרה אותה, אך זו התחלת הדרך.

פורום שני נקרא "ההנהלה הפדגוגית הרחבה", שזהו פורום של מנהל ביה"ס (דודיק) ורכזי מחזורים ושל נציגי ועדות חינוך של הקיבוצים. פה משתתפות מרים כהן ואנוכי. בפורום זה דנים בבעיות כגון פעילות חברתית בבית-הספר, שיעורים חופשיים וכו'. מפורום זה יצאה עכשיו יוזמה גדולה, שהיא עדיין בחיתוליה, להפ-עיל את בית-הספר בשעות שלאחר הלימודים ובסופי שבוע כמרכז תנועתי, לפי דגם של התנועה בעיר, במגמה למלא פה חסר (שכן החטיבה כבר לא ממלאה פונקציה זו. על זה בהמשך). כאמור, יוזמה זו היא עדיין בחיתוליה ויש עוד הרבה לדסקס ול-החליט (למשל, אם חובה או לא וכדומה).

פורום נוסף שמתקיים בבית-הספר בגלל הנוחות של העניין הוא פורום של רכזי חברות ילדים, בו משתתפים מטפלות ורכזים של קיבוצי עמק החולה ובו דנים על פעילויות משותפות, מחנות-קיץ ומשם יצאה, למשל, יוזמה קטנה שבשנה הבאה יתקיים לוח מסיבות, כשכל מחזור בכל קיבוץ מקיים פעם בשנה, בתאריך ידוע מראש, מסיבת מחזור (דבר שעד כה היה ספונטני ולכן תמיד בעיות של הרגע האחרון) וכמך כן עלתה פה יוזמה לארגון מחנוי כיתות ד', ה', ו' במשותף לכל בתי-ספר עמק החולה (שכן החטיבה כבר לא מקיימה מחנות כאלה). עדיין לא ברור אם היוזמה תצליח. מחפשים אדם.

החטיבה

חטיבת בני הקיבוצים עברה השנה לשיטת החוגים, כלומר מלבד מחנות כיתות ט', י', וי"א, שהם ארציים, וכנס נגב לקראת שנת שירות - הם מבצעים את כל הפעילות בצורה מחוזית ובשיטה של חוגי בחירה: חוג זהות, ידיעת הארץ, ערכים ויהודים, מדריכים צעירים ועוד. אנחנו שייכים למחוז צפון, יחד עם ביה"ס "בית ירח" בעמק הירדן ובי"ס "הר וגיא" בדפנה. כ-10% בלבד מבני הנעורים של התק"מ משתתפים בפ-עולות החטיבה והדבר משתקף גם אצלנו: השתתפות של 3 חניכים בחוגים (וזו בדיוק 10% מחברת הילדים שלנו!!) כדי למלא את החלל של פעילויות יותר המוניות יצאה, כאמור, היוזמה להפעלה חברתית בבית-הספר. שלב ראשון לקיום יוזמה זו הוא קיום מחנה לכיתות ד', ה', ו' בקיץ, שיויה משותף לכל קיבוצי ביה"ס "עמק החולה".

חוגים

מספר נערים ונערות משתתפים בחוגים לריקוד מודרני וג'ודו של המתנ"ס בו אש פינה ועמיעד. לקראת השנה הבאה מקווים להרחיב את ההשתתפות בחוגים המשותפים.

מהחלטות ועדת הנעורים

תלמידים שגמרו ללמוד לפני סיום י"ב: נשארים עדיין במסגרת ובטיפול הנעורים בקיבוץ, עובדים בקיבוץ או נמצאים במסגרת לימודית אחרת. אם הם עובדים בקיבוץ, הם זכאים לחופשות הגדולות כמו התלמידים (פסח, חנוכה, חופש גדול, פורים וכו') אך אינם זכאים ל"ימי גשר" או

(הקשר בין... סוף)

חופשות ליום אחד, אלא אם כן ישנה פעילות חברתית שמצדיקה זאת.
טלביזיות בחדרי הנעורים:
הוועדה אישרה שימוש בטלביזיות שחור-לבן בחדרים, כשהכוונה היא שהוועדה
גם תדאג לספק טלביזיות מעודפי ועדת החברה, לפי ביקוש הנוער, וטלביזיות אלה
יישארו רכוש של ועדת הנעורים.

נושא קישור תלמידים בבית-הספר:
בשנה הבאה יהווה נושא הקישור חלק ניכר מתפקיד רכזת הנעורים, כשהכוונה
היא שתכלה לפחות יומיים בשבוע בבית-הספר בקישור ושהתפקיד יתחלק בינה לבין
המטפלת.
הוחלט להגדיל את מספר נציגי הנעורים בוועדה ל-3 נבחרים של חברת הילדים.
נושא הנסיעות לסרטים ושימוש אחר ברכב ע"י נעורים - אישור לכך רק ע"י
רכזת הנעורים.

ומה בעתיד?

בעתיד הקרוב - חופש גדול (הלימודים נגמרים ב-20 ביוני ב"עמק החולה"!!)
מסיבת בר-מצוה ב-29/6.
כיתת "שיבולת" מצטרפת לחברת הילדים בתחילת החופש הגדול (כי עליהם לפנות
את הבית, שמשפץ עבור כיתה א').

לקייטנה - בסוף יולי - תצא כנראה השנה כל כיתה בנפרד עם הצוות שלה
(לא סגור סופית), אבל נקיים "שבוע ירוק" של חברת הילדים בקיבוץ.
התחלת הלימודים בשנה הבאה ב-1/9, גם לחטיבה העליונה, כשבין ראש-השנה
לסוכות יתנו התלמידים את ימי העבודה שעד כה נתנו בתחילת ספטמבר.

זהו לעכשיו -
ש ל ו מ י ת

* * * * *

מאי 85

לכל בית כפר הנשיא !!

הרבה תודות עבור המתנה היפה

לטל הקטנה.

מאיתנו - שחר, יואב ורינה עדר

רציון הצבוע

ר א י ו ן

המראיין - אנג'י - המרואיין - האקונום

ש.: מה תגובתך על כתבתה של נטע?

ת.: "כמעט אמת".

מה כוונתך?

ת.: בדרך-כלל, החברים שאוכלים בבית בימי שישי ובאמצע השבוע מגיעים לחדר-האוכל ומשאירים לחברים שאוכלים בחדר-האוכל "גרגיר של עוף" ו"פירור של חמאה".

ש.: אתה נשמע לי כועס, אפילו כועס מאוד.

ת.: נכון. וכוונתי לדברים שמתרחשים בחדר-האוכל. בין השעות 17.00 עד 18.30 מגיעים כ-60 חברים שלוקחים אוכל הביתה - ושיהיה להם לבריאות - אך הכמות יות שנקחות וחוסר ההתחשבות במה שישאר לאלה שאוכלים בחדר-האוכל לא מתקבלים על הדעת. אני יכול לומר לך שהאוכל שנלקח הביתה הוא זהה לכמות שניתנת ליתרת האוכלוסיה בחדר-האוכל.

ש.: עושה לי רושם שאינך מעוניין לדון יותר בנושא זה, האם זה נכון?

ת.: נכון.

ש.: מה התוכניות לעתיד?

ת.: תוכניות קיימות הרבה, איך לשפר את התפריט ואת ההגשה ועל זה דיברתו באסיפה. אני רק חוזר ומציין שבלי עזרתו של כל הציבור לא נוכל לשפר במאומה בנושא הנדון.

ש.: האם אתה מוכן לפרט יותר?

ת.: בהחלט. צוות המטבח וחדר האוכל עושה "שמיניות באוויר" כדי להגיש כמה שיותר טעים ונעים לחבר. יש לנו עדיין קשיים בתוכניות שאנחנו מקווים לפתור אותם על הצד הטוב ביותר. הבעיה העיקרית בעיני היא ארוחת הערב, בגלל חוסר כוח-אדם (חברים). לא תמיד בארוחת הערב עובדים חברים ואז זה יוצר, לצערנו. בלגאן. בהרבה מקרים אותו מתנדב או אולפניסט, שעובד בערב, לא מוצא את כל התפריט להגשה, מחוסר ידע.

ש.: ומה עם קבלת שבת?

ת.: העניין הרבה יותר מסובך.

ש.: תפרט יותר.

ת.: א. לדוגמא: ישנן מבשלות המוכנות לעשות את הכול ע"מ שיהיה לציבור האוכליים טעים וגם נעים. וישנן מבשלות שיכולות לעשות מאותו עוף מ.א.ג.ע. (מכבסו אזורית גליל עליון).

ב. ישנם אחראים לקבלת שבת שנכנסים אלי בצהריים לשאול על התפריט לערב, וישנם גם כאלה שמודיעים לי ב-18.45 שחסרים חמוצים ומנה עיקרית וכל דב אחר.

ש.: איך אפשר להימנע מאי-נעימויות מסוג זה?

ת.: לדעתי, חברים חייבים לדווח לנטע על קבלת אורחים שיהיו להם בשבתות וחגים, לקחת אוכל הביתה אך ורק כמה שמסוגלים לאכול באותה ארוחה ולא לשמור ל"מקרה חירום".

4

(הכול בגלל גרגיר של עוף - סוף)

ש.: לסיכום, איך אתה רואה את התפקידך והאם אתה נהנה ממנו?
ת.: הסכמתי לקבל את התפקיד הזה משום שראיתי שאפשר פה לתקן ולשפר דברים וראיתי באחד כמוני, שאוהב לאכול, מי שמסוגל לבצע את התפקיד.
אם אני נהנה ממנו - הפרדס היום מריח, הוא יפה, ירוק, אך בפריזר קר יותר.
א.א.

נ.ב. לנוחיות החברים חלוקת הירקות תהיה כל יום ה' משעה 12.30 על הרמפה.
נא לא לעבור דרך המטבח. תודה

=====

האוניברסיטה רואה כל קבוצה של כ-15 חברי קיבוץ, המשתתפים בקורס אחד, כקבוצה מאורגנת, הזכאית לקבל הנחייה מקצועית במקום, ללא צורך בנסיעה למרכז לימודי.

הקלה זו היא משמעותית מאוד, חוסכת נסיעות, זמן והוצאות, והעיקר הוא שמנחה הנמצא תמיד בקרבת מקום מהווה עזר רב בהכנת החומר הלימודי ובביצוע המטלות. ("מטלות" הוא השם הניתן לעבודות שעל התלמיד להגיש לאוניברסיטה).

שיטת הלמידה היא אישית בהחלט, בעיקר בהתכתבות ישירה בין התלמיד לבין האוניברסיטה הפתוחה, בעזרת קסטות, שידורי רדיו וטלביזיה, ספרים אישיים, חוברות מטלות וכו'. על-פי הנסיון של חברים רבים שכבר למדו נושאים מגוונים מאוד, אין ספק שזוהי שיטה יוצאת מן הכלל להרחבת ההשכלה בכלל ואף ללימוד אקדמי ועובדה היא שמספר התלמידים בארץ הוא כ-10,000 איש, שמהם כ-8% חברי קיבוצים!

בוודאי ידוע לחברים שאריק כבר זכה לסיים תואר באוניברסיטה הפתוחה, אבל אין צורך לשאוף לגדולות! לפי משאל חלקי שערכתי, יש לנו סיכויים טובים להרכיב קבוצה של 15 חברים ללימוד נושא מוסיקלי. בסמסטר סתיו תשמ"ו, המתחיל בספטמבר הקרוב, באים בחשבון שני קורסים:

- מבוא למוסיקה ולדרכי האזנה - המוגדר כקורס פתיחה.
- המוסיקה של יוהן סבסטיאן באך - שהוא קורס אקדמי "רגיל".
הראשון אינו דורש ידע מוקדם, מלבד ידיעה בסיסית של תווים. השני מעט יותר מתקדם, אך ידוע ששני הקורסים האלה פשוט מצויינים ומאפשרים ללמוד כמות עצומה של חומר ושל תיאוריה תוך פרק זמן של 4 חודשים בלבד!

הנני פונה לכל מי שמעוניין להשתתף באחד משני הקורסים האלה ומבקש להודיע לי על כך לא יאוחר משבת 1.6.85.

אפשר לקבל הסבר נוסף ממני וכן חוברת הנמצאת בתחתית לוח ההשתלמויות שמו: הספרייה.

יצחק ג.

מרכז ועדת השתלמויות

למען אחי ואחתי

"הרגשתי כמו ישרו הנוצרי, כשסחבתי את השלט על גבי דרך סימטאות העיר העתיקה ביום חמסין", אומרת ריני כהן בחיך. בשלט היה תצלום ענק של משפחת מסורבי העליה שאימצנו כאן, לפי החלטת אסיפה, והאירוע היה הפגנה ליד הכותל בחסות המועצה למען יהדות ברית המועצות, בנוכחות נשיא המדינה.

בצהרי "יום ירושלים" יצאו לדרך ארבעה חברים: רחל א., שמואל ח., שרה ד. וריני כ. והגיעו, כמתוכנן, למבואות ירושלים קצת לפני השעה 17.00, שעת פתיחת הטקס.

כבר במרכז העיר מצאו את הרחובות סתומים בהמון שעלה לרגל לחגוג את היום, ומפקק תנועה אחד למשנהו הגיעו אחרי שעה למדרגות המוליכות אל הכותל. שם נתקלו בזרם נגדי, שהתחיל כבר להתפזר עם תום ההפגנה! גיבורינו לא התייאשו - נדחקו, דחפו, השתלשלו עד שהגיעו אל רחבת הכותל. התברר שבניגוד לכל המקובל התחילו בטקס בדיוק נמרץ, כי הוא שודר בשידור חי ברשת ב', הנקלטת גם בברית המועצות ויש לה שם מאזינים רבים.

"אני לא מצטערת אף לרגע שנסעתי", אומרת רחל. "החווייה הזאת - לראות אלפי אנשים מצטופפים ליד הכותל, אנשים מכל הגדלים, המינים, הסוגים והצבעים, רוסים ואתיופים ואמריקאים, ומרב וגילה וציון - - -"

חברינו לא היו היחידים שאיחרו לטקס והחליטו, יחד עם חברי מעגן מיכאל, כיסופים ועוד, לערוך הפגנת הזדהות זוטא. מסביבם התקבצו אנשים, התעניינו ושאלו שאלות.

בשלט של רחל היה כתוב שמו של ה"סירובניק" הצעיר (בן 35) מריגה, שכפר הנשיא אימץ יחד עם משפחתו. הוא מהנדס אלקטרוניקה שמאז בקשתו לצאת את ברית המועצות עובד כרתך פשוט. אשתו מורה לפסנתר ולהם שתי בנות בגיל 13 ו-10. "רק" שש שנים מסורבי עליה. הם מתעניינים בקיבוץ, שואלים איך מתקבלים כאן. הוריהם של שני בני הזוג כבר עלו ארצה. רחל מתכתבת איתם זה שנה וחצי (אם לזרם חד-סיתרי ותשובה כל כמה חודשים נקרא התכתבות).

לשמואל היתה חוויה מיוחדת. בקהל ליד הכותל הוא הבחין בצעירה הנושאת כרזה עם שמו של אלכסנדר קולמיאנסקי, אסיר-ציון שנשפט רק לפני חודשיים. היות ושמואל הכיר את הבחור מביקורו בברה"מ והיו איתו צילומים אישיים שלו, הוא ניגש אל אותה בחורה והראה לה את הצילומים. היא התרגשה נורא, כי גם היא פגשה את הבחור בביקור שם והשביעה את שמואל לשלוח לה העתק מהצילומים. "אני חושב שהיא מאוהבת בו", אומר שמואל.

"בכל זאת, למה זה טוב? האם הפגנה בירושלים תשפיע במשהו על הקו הרוסי", אני שואלת את שמואל. הוא מהרהר רגע. "השפעה ישירה בוודאי שלא. אבל קודם כל זה מעודד המחכים שם. זה גם מדרבן את יהדות הגולה שיהיו פעילים יותר בנושא."

ואני מוסיפה בלבי בימים אלה של פדיון שבויים בעייתית: זהו עוד גילוי של הוראת חז"ל "כל ישראל ערבים זה לזה."

ומעבר לכל ספק ברור דבר אחד: כדאי לעלות לרגל לירושלים ביום חגה.

ראיינה ורשמה - אנגה

ואלה הם "המועמדים" כפוטנציה שלנו

משל בשלושה חלקים, או
במי נבחר לנו לרועה ?

כשיוצאים לבקש רועה לצאן, מחפשים תמיד את משה.
אך משה לא מוצאים בכל דור.
הנה כי כן הביאו לנו לבחירה, שני אהרון וגם זה משהו שאין להקל בו ראש.
אך כיצד ניתן להחליט מי משניהם הראוי ביותר לנהג את הצאן ?

*

ימים רבים קודם לכן, אספו ועדת עשרה, כולם כאחד חכמים ומכובדים וביניהם שני אהרון,
בטרם הוצעו לבחירה. ישבו העשרה, עת ארוכה: דנו, שקלו והודיעו כך:
כל מחנה יביא מועמדיו ושני המחנות באסיפה אחת, יבחרו מנהיגיהן, איש אחד לכל מחנה.
"ומה יהיה" - הקשה ספקן אחד "אם באחד המחנות יציעו לבחירה שניים,
אחד האהוד על הרב ושני על המיעוט. ויקדם המחנה האחר ויתן קולותיו, דוקא לאיש
המיעוט ויכריע את הכף".
השיבוהו מיד האנשים, כולם כאחד חכמים ומכובדים וביניהם שני אהרון.
"ימעשה כזה לא יעשה במחנינו ואין צורך לשים לו סייג ומחסום, ההגינות המתחייבת
מן הברית שכרתנו - תהיה המעצור"....
ושני אהרון שומעים, ולוקחים אל ליבם.

*

סיימו העשרה ישיבתם, כולם כאחד חכמים ומכובדים.
מנו וגמרו להקים ועדת הצעות ובה כ"ב חברים, י"א, י"א, מכל מחנה.
לפני הכ"ב יובאו בזה אחר זה המועמדים והם אשר יכריעו, מי מביניהם הראויים
ביותר להנהיג.

רצה הגורל וגם שני אהרון הובאו לפניהם.
אמר אהרון האחד: "מי אני שאקבע, אם ראוי אני או לאו.
אם רב חברי יציעו אותי, אאות ללכת לבחירה ואם לאו, לא אלך.
אמר אהרון השני: "אני האיש ו"ובליבו הוסיף: מי אתם שתקבעו אם ראוי אני אם לאו,
אם רק מיעוט מביניכם יתמוך בי, הרי בני ברית רבים לי,
במחנה האחר ... ורק טפשים ותמימים שמים מבטחם בסייג ההגינות"....
(שהרי, שמר את הדבר בליבו).

*

עיניכם הרואות ידידי:
מי שסייע קודם להשאיר את הפירצה פתוחה,
היה עתה הראשון להשתמש בה.

קומו אתם והגידו:

מי מבין שני אהרון נבחר לנו לרועה ?

מיריק וישראל -נוה-איתן.

הודעה מוועדת החברה

אם יש חברים שברשותם מקרר בדגם אמפא 5
ורוצים להחליף אותו לדגם אמפא 6 או 7
לא חדש, הם מתבקשים להתקשר איתי עוד השבוע!

רות גולן

ה כ נ ה ל ל י ד ה

ביום ד', 29 במאי, יתקיים השיעור הראשון של קורס הכנה
ללידה בשיטת לאמאז. שיעור זה מעניין ומתאים לכל אישה
הרה, אשר עברה את השבוע ה-14 להריונה, ולכן-זוגה.
המשך הקורס - עוד 5 שיעורים - מתוכנן לתחילת אוגוסט.
מפני שאני נוסעת באמצע ספטמבר, זו ההזדמנות היחידה
בכפר הנשיא להשתתף בקורס למי שתלד לפני דצמבר.
שעת הפגישה - 20.00. המקום - אצלי בבית.
להתראות - פילים קולט

מילואים ושוברי נסיעה

חברים במילואים עדיין אינם פועלים בסדר ואני שוב
חוזר על הסידור:
חברים במילואים חייבים לקבל שוברי נסיעה, אבל לא
להשתמש בהם, אלא בכרטיס מינוי של "אגד". את השובר
הלא מנוקב צריכים להחזיר אלי, כדי להעבירו ל"אגד".
רק עבור שוברים לא משומשים ולא מנוקבים אנו מקבלים
זיכוי מ"אגד".

תודה
איזי - הנה"ח

ספרים חדשים ומתוקנים בספריה

הקיבוץ	במה בין-תחומית לחקר החברה הקיבוצית	הרשות להשכלה מחקר חברתי
ספר הטיפול בכלבים	סטרייטון א.	כרטא
אנציקלופדיה תבל ומלואה	תולדות התיאטרון	מזרחי
האמנות היהודית	עפרון בצלאל רות	מסדה
הקולנוע	גרינברג ד.	מעריב
קבלות שבת	שלם מ.	איחוד הקיבוצים
המשימה - רכש	רזה פ.	מערכות
הסליל הכפול	וואטסון ג.ד.	לויז-אפשטיין רומן
האתגר כיקב	גלעדי ד.	סגל
רודף המרגלים בקהיר	סאנסון א.ר.	מערכות
פנים אל פנים א'-ב'	קובנר א.	ס. פועלים
החי בארץ-ישראל	בודנהיימר ש.	דביר
אמונות	הס ישראל	אונ. בר-אילן מסורת ישראל
ג' ארכ קרייב	משרד החינוך	הטל. הלימודית ערבית מדוברת
מסע בסין האדומה	מורביה אלברט	עם עובד
בית-ספר לדיקטטורים	סילונה א.	עם עובד
אש"ף - דיוקנו של ארגון	ארנון יודפת	מעריב
מדריך לתלמוד	שטיינזלץ ע.	כתר
ירושלים וספרד	פיליפסון ל.	W.Z.O.
מבחני בגרות במתמטיקה	3 נקודות	אור-עם
כיצד לומדים את העבר		מוזיאון ישראל
אנציקלופדיה לספורט ולתרבות הגוף - 2 כרכים		עם עובד
כובע זכוכית	סמל נ.	ס. הפועלים
חוצות אשקלון	שחם נתן	עם עובד
הדיפלומטיה החדשה	אבן אבא	עידניה
דימונה וסביבותיה	סקר טבע ונוף	החברה להגנת הטבע

=====

SETTLEMENT OF I.C.A.	NORMAN THEODORE	AN OUTSTRETCHED ARM
PHILOSOPHY		ARISTOTLE. THE POLITICS
FICTION	McCLURE J.	THE SUNDAY HANGMAN
"	DOWNING W.	THE MOUNTAINS WEST OF TOWN
TIME LIFE SERIES	PRITTIE T.	GERMANY
" " "	LAVINE H.	CENTRAL AMERICA
" " "	HALCRO F.J.	THE RIVER PLATE REPUBLICS
FICTION	SPRING H.	THE HOUSES IN BETWEEN
"	TUTTON D.	GUARD YOUR DAUGHTERS
BIBLICAL ARCHEOLOGY	KELLER W.	THE BIBLE AS HISTORY
	JOHNSON A.W.	BOOKBINDING
FICTION	MRUGAN C.	HEIRLOOMS
"	MURPHY W.	FIRING LINE
BIOGRAPHY	KANIN G.	TRACY & HEPBURN
FICTION	WHITTEMORE E.	SINAI TAPESTRY
"	DE MILLEN	BY THE RIVERS OF BABYLON
4 vols	VERMES G.	JOURNAL OF JEWISH STUDIES
FICTION	CHESSMAN C.	CELL 2455 DEATH ROW
"	BALDWIN J.	THE DEVIL FINDS WORK
"	NURDHOFF & HALL	MUTINY ON THE BOUNTY
" TRAVEL	LAWRENCE D.H.	ETRUSCAN PLACES
BIOGRAPHY. TRAPPIST MONK	MERTON T.	THE SEVEN STOREY MOUNTAIN
"	WILLIAMS M.	INSIDE NUMBER 10
HISTORY	TAFUR PERO	TRAVELS & ADVENTURES 1435-1439
	MURRAY G.	THE LITERATURE OF ANCIENT GREECE
	MILLER J.	LIFE IN RUSSIA TODAY
	LECROON L.M.	EXPERIMENTAL HYPNOSIS
	PELCZAR & REID	MICROBIOLOGY
	FLOREY E.	ANIMAL PHYSIOLOGY
	ANTHOLOGY - THE MASSACRE OF EUROPEAN JEWRY	
CANADIAN MOD. HISTORY	NEWMAN P.C.	THE DISTEMPER OF OUR TIMES
	WEINREICH	COLLEGE YIDDISH
FICTION	TRUMAN M.	MURDER ON CAPITOL HILL
"	WHITNEY P.A.	VERMILION
"	GUGOL	TALES OF GOOD & EVIL
"	URIS L.	HAJJ
"	ROCHLIN H.	SO FAR AWAY
SCIENCE FICTION	HEINLEIN R.A.	FRIDAY
WESTERN	MCCARTHY GARY	REBEL OF BODIE
FICTION	SHARPE T.	WILT
"	JAKES J.	THE REBELS
"	SHIPLETT J.L.	REAP THE BITTER WINDS
DETECTIVE	BERGMAN A.	THE BIG KISS OFF OF 1984
"	CREASY J.	NO HURRY TO KILL
FICTION	EVANS J.	MISFIRE

נכחו: אמנון ה', גבי א', נחמן כ', עמליה ב', אודי א', איזי ד'.

(1) השימוש במכוניות הפז'ו של כותנה בית והצאן וה"מיני סוברו" של הנגריה

לאחר דיונים ארוכים בוועדה ובמזכירות הוחלט שהשימוש בכלי הרכב הנ"ל יהיה בהתאם להחלטות האספה לגבי השימוש בג'יפים. ההחלטה היא:

(א) דין הרכב הנ"ל יהיה כדין כל צי הרכב של המשק, ויעמוד לרשות סידור התחבורה כאשר אינו בשימוש הענף.

(ב) השימוש ברכב זה יוגבל לרדיוס של 40 ק"מ סביב המשק.

(ג) סדרן התחבורה יקבל הנחיות מועדת התחבורה להשתמש בכלי הרכב הנ"ל במידה מצומצמת, אבל הרכב יעמוד לרשות הסדור.

(ד) המפתחות לא תהיינה תלויות בחוץ.

בנוסף לתקנון של האספה החליטה הועדה:

(א) כלי הרכב הנ"ל לא יורשו לנסיעות בדרכים לא סלולות אלא לצרכי עבודה.

(ב) הועדה מדגישה שהשימוש בכלי הרכב הנ"ל לצרכים פרטיים יאושר רק דרך סידור התחבורה.

(2) השימוש ברכב של האינסטילציה ("מיני סוברו")

הועדה החליטה שהרכב הנ"ל לא יעמוד לרשות סדור התחבורה, והוא ישמש לצרכי עבודה בלבד, וזאת מפני היותו מלא ציוד יעודי.

נכחו: יעל ש', מיכאל ד', גדי ע', ג'וני פ', עפרה ס', ישראל א', דודו פ', שוש ס'.

נעדר: יצחק ע'.

(1) שיחה עם יואל (מוזמנים: יואל וו', ג'יין, איזק)

בעקבות בקור כתה של ביה"ס היסודי שלנו בצאן והשתוללות שלהם על ערמות הקש והחציר, נתן יואל - מרכז הענף - מכות נמרצות לאחד הילדים. הורי הנער ביקשו ברור במזכירות. התקימה שיחה מעמיקה בנוכחות כל הגורמים והודגש, שהעילה לרוגז היתה מוצדקת, אבל התגובה - לגמרי לא מתקבלת על הדעת בחברה שלנו.

הוחלט פה אחד לגנות את מעשהו של יואל.

(2) המזכירות ראתה הצעה לתקן שכון מחודש, שעיבדו ועדות שכון וחברה ואשרה את הבאתו לאסיפה.

(3) המזכירות שמעה דווח מפני המזכירה על רצונם של יוסי וצביה כ"ץ לבקש שהות מחוץ לקבוץ שנה נוספת. הוחלט להטיל על כמה מחברי המזכירות שוב לשוחח עם המשפחה על מנת להסדיר כמה ענינים ולהביא הצעה מוגמרת לאסיפה.

(4) התקיים דיון ראשון על דרכים ועקרונות לקליטת בנים, שעזבו את הקבוץ ומבקשים לחזור. הוטל על וי הקליטה להציע הצעה מגובשת בנושא ולהביאה לדיון במזכירות.

ההגות בכורים - צרה שבוצת . מוצאי שבת - 25.5.85

אשתקד הנהגנו שיטה חדשה להגות בכורים אצלנו.
הנהגה נחזרה אל נסיון זה אך בתוספת מספר שכלולים.

חברים מוצאים להביא את בכוריהם האישיים, מעשי
ידיהם, והאפשרויות הן רבות:-

לחם, אגוז, פרחים, פירות, ירק, תבלינים, ריבוי
צמחים יבשים, צמחי בית, ספרי פרחים, בקצור, הכל
שני תנאים בלבד - שיהיה זה צמח אצמתי ואמא
בצורה אסתטית.

נבקש מהחברים לשמור את הבכורים אצלם בתחילת הטבח
עד שיזמנו להביא אותם למקום התבונה דרך מסלול
מסומן ואפי' שבוטל.

חג השבועות - חג הלחם
יום א' 26.5.85

היום זה נפאסר בהרכבת השמיה בשעה - 11:30
לחגוג בסימן חג הלחם.
נכין ונאפה פיתות במקום.
חברים מוגדקשים להביא סלטים ביג"מ למיניהם
למלא את הפיתות ולתתם לארחי צה"מ
טעימה ומקלריה.

שנה ואנה צקריה ואנה שלישיה ווג'א.

אנו מצפים להצגות שכולה /התלהב/ רבה
מכל הקהל, שיק יבוא להצגת החג בולו
והנהגה לכונן.

זקנה חג שמח! צוות החג

PARENTS PAGE

24th May, 1985

NEWS OF THE WEEK

As you know Shavuoth is, amongst other things, the Festival of First Fruits with special emphasis on the wheat harvest. This year our festival team has decided to organise a "feast of bread", and on Sunday you will be able to eat hot home-made pitah at the swimming pool - but let me tell you about the whole week-end.

Firstly, there will be no Kabbalat Shabbat tonight, as the number of visitors expected exceeds the number of seats available! On Shabbat at 17.30 there will be the traditional First Fruits ceremony on the lawn behind the dining room - but this time with an innovation:

Everyone is asked to bring their own personal "first fruits" - which may include anything from home made jam, wine, cakes etc to house plants or handicrafts. The ceremony will be followed by a picnic (milcheke) supper. At 20.00 cheese cake and coffee will be served in the Moadon.

On Sunday, lunch (including above-mentioned pitah) will be served at the swimming pool from 11.30. And a good time will be had by all.....

Not all of you will remember Gil Levine, Helen and Ivan's son, who arrived for a visit with his wife and two children. He has been away for over ten years, and it's lovely to see him. They have come to be with the family for Aron's wedding next week.

Welcome home also to Tamir Shprung who arrived a few days ago.

The film this week is a screen version of Mollier's "The Miser". The film tries to keep up the illusion of a theatrical production (scene-changing, curtains, etc.) and is a French production.

A special get-well greeting to Tommy this week, who has undergone an operation in Tzfat. We hope to see him home soon.

SHABBAT SHALOM
and
CHAG SAMEACH

Inge

